

VAN ALLES EN NOG WAT

Dit wordt dan weer een korte terugblik op het voorbijgegane jaar. Ook een blik op het heden.. zieken en bejaarden.

Laat ik mogen beginnen met enkele woorden, geschreven voor 31 december, in een oud dagboekje. "Het geloof ziet zó: waar Christus niet is, daar is "niets" en waar Christus is, daar is "alles". Daar zijn onze dierbaren ook. En hen zien in Christus, dat is hen zien in heerlijkheid.

Wanneer 't ons thans reeds openbaar kon worden hoe wonder zalig zij 't in Christus hebben, dan zouden wij op slag van vreugde sterven. Een ogenblik kan lang wezen, onmeetbaar lang, maar zodra 't hart zich ten hemel heft, beginnen duizend jaren te worden als een ogenblik.....En we gaan het Licht tegemoet!.....

Wij leven in een tijd aller tijden. Zo'n veertig jaar geleden schreef Dr. Bavinck reeds over "de benauwende greep van het relativisme. Relativisme is de opvatting dat alle kennis, ook de godsdienstige waarden, betrekkelijk zijn.

Hij schrijft dan: "Vroegere geslachten zagen ook wel, dat er veel dingen gebeuren, die wij betrekkelijk kunnen noemen, maar zij hadden in het diepste van hun hart altijd nog plaats voor absolute zekerheden

De tegenstelling van goeden kwaad zagen zij

Dr. Bavinck [De benauwde greep van het relativisme]

niet als iets relatiefs, maar zij kenden haar als absoluut, omdat het mensenleven staat onder de absolute eis van Goddelijke geboden. Daaraan viel niet te tornen, daarmee mocht niet gemarchandeerd worden, dat gebied lag boven de betrekkelijkheden van deze wereld. Ook het feit dat er een God bestaat en dat die God Zich in Jezus Christus aan ons geopenbaard heeft, gold hun als absoluut zeker. Wat er al wankelen of wisselen moge, er bleven in het leven van ons voorgeslacht enkele dingen over, die ver uitstaken boven alle schijn en menselijke verdwazing, dat waren de eeuwige, onvergankelijke en absolute waarheden van Gods Woord. En nu is dit het door en door tragische in het leven van tallozen in onze tijd, dat zij het absolute verloren hebben. Ze zijn God kwijt geraakt, ze zijn de eeuwige waarden kwijt geraakt, en dat wat ze in hun handen houden, het is alles aards en betrekkelijk, het kan morgen zijn en overmorgen al niet meer zijn.

De dodelijke, verborgen wond in hun leven is, dat ze geen enkel zeker houvast meer hebben, dat ze geen zin, geen bedoeling, ook geen absoluut geldende normen meer in hun leven kennen. Dat relativisme nu, waardoor alle zekerheid verbreekt en verweert, is de beslissende en overheersende werkelijkheid van het moderne leven, ook al is het in allerlei opzichten nog onbewust en al werkt het ondergronds.

We vinden het niet alleen in de harten van hen die met alle godsdienst hebben afgerekend, maar het wordt ook gevonden daar, waar schijnbaar, nog uiterlijke banden het leven aan kerk en godsdienst binden. En toch holt dit relativisme alle wezenlijke godsdienst uit, de religie moge in het leven van die mensen nog een zekere uiterlijke glans bezitten, maar zij is niet meer de spil waar heel hun leven om draait, ze ligt niet meer in het centrum, in het hart van hun denken en van hun doen. Wanneer we deze diepe afgrond van het relati-

visme in het leven van miljoenen in onze tijd
gepeild hebben, wordt het ons zo volkomen be-
grijpelijk, dat allerlei bewegingen in het
Westen bezig zijn als het ware nieuwe, absolute
zekerheden te scheppen.

Deze bewegingen zijn als het ware krampachtige
pogingen van de onzeker geworden mens om een
houvast te vinden, dat zijn leven dragen kan.
In het volksbestaan en de volksgemeenschap
zoekt men terug te vinden het verloren para-
dijs van de absolute zekerheid. Het onrustig
mensenleven kan zich niet thuis gevoelen in
een wereld van betrekkelijkheden".....

Geliefde lezer...deze worm knaagt aan alle
dingen. Aan onze scholen, kerken, politiek,
synodes, literatuur.

Het is de geest van het ongeloof. Ook is het
een oordeel van God, vanwege de verwerping van
Zijn Woord.

Toch zal het welbehagen des Heeren gelukkig
voortgaan door de handen van de Zoon.

Ds. D. Chr. Overduin Hilversum December 1980